

حضرت علي اکبر(ع)

حضرت علي اکبر(ع) فرزند ابي عبدالله الحسين(ع) بنا به روايتي در يازدهم شعبان، سال 43 قمری در مدینه منوره دیده به جهان گشود...

حضرت علي اکبر(ع) فرزند ابي عبدالله الحسين(ع) بنا به روايتي در يازدهم شعبان، سال 43 قمری در مدینه منوره دیده به جهان گشود.

پدر گرامي اش امام حسين بن علي بن ابي طالب(ع) و مادر محترمه اش ليلى بنت ابي مرّه بن عروه بن مسعود ثقفی است. مادر ليلى، ميمونه دختر ابي سفيان و از طايفه بني اميه مي باشد.

بدین لحاظ، حضرت علي اکبر(ع) به سه طايفه معروف و مهم عرب پيوند پیدا کرده است.

از جانب پدر به طايفه خوش نام و شريف بني هاشم و به بزرگاني چون پيامبراسلام(ص)، حضرت فاطمه زهرا(س)، اميرمؤمنان علي بن ابي طالب(ع) و امام حسين(ع) و از جانب مادر به دو طايفه بني اميه و ثقيف و افرادی چون عروه بن مسعود ثقفی، ابي سفيان، معاويه بن ابي سفيان و ام حبيبه همسر رسول خدا(ص) ارتباط فاميلي و خویشاوندی پیدا نمود. به همین جهت وي مورد احترام و اطمینان کامل طوايف مزبور و اهالي مدینه بود. ابوالفرج اصفهاني از مغیره روايت کرد: روزي معاويه بن ابي سفيان به اطرافيان و هم نشينان خود گفت: به نظر شما سزاوارترين و شايسته ترين فرد امت به امر خلافت كي است؟ اطرافيان گفتند: جز تو کسی را سزاوارتر به امر خلافت نمی شناسيم! معاويه گفت: این چنین نیست. بلکه سزاوارترين فرد براي خلافت، علي بن الحسين(ع) است که جدّش رسول خدا(ص) مي باشد و در وي شجاعت و دليري بني هاشم، سخاوت بني اميه و فخر و فخامت ثقيف تبلور یافته است.

درباره شخصیت علي اکبر(ع) گفته شد، که وي جواني خوش چهره، زيبا، خوش زبان و دلير بود و از جهت سيرت و خلق و خوي و صباحت رخسار، شبیه ترين مردم به پيامبراکرم(ص) بود و شجاعت و رزمندگي را از جدش علي بن ابي طالب(ع) به ارث برده و جامع کمالات، محامد و محاسن بود.

بنا به نقل ابوالفرج اصفهاني، آن حضرت در عصر خلافت عثمان بن عفان (سومين خليفه راشدين) دیده به جهان گشود. این قول مبتني بر این است که وي به هنگام شهادت بيست و پنج ساله بود.

بنابراين، وي در مکتب جدش امام علي بن ابي طالب(ع) و در دامن مهرانگيز پدرش امام حسين(ع) در مدینه و کوفه تربيت و رشد و کمال يافت.

امام حسين(ع) در تربيت وي و آموزش قرآن و معارف اسلامي و اطلاعات سياسي و اجتماعي به آن جناب تلاش بليغي به عمل آورد و از وي يك انسان کامل و نمونه ساخت و شگفتي همگان، از جمله دشمنانشان را برانگيخت.

به هر روي، علي اکبر(ع) در ماجرای عاشورا حضور فعال داشت و در تمام حالات در کنار پدرش امام حسين(ع) بود و با دشمنانش به سختي مبارزه مي کرد.

گفتني است، با این که حضرت علي اکبر(ع) به سه طايفه معروف عرب پيوند و خویشاوندی داشته است، با این حال در روز عاشورا و به هنگام نبرد با سپاهيان يزيد، هيچ اشاره اي به انتسابش به بني اميه و ثقيف نکرد، بلکه هاشمي بودن و انتساب به اهل بيت(ع) را افتخار خویش دانست و در رجزی چنین سرود:

أنا علي بن الحسين بن علي نحن و بيت الله أولي بالنبي
أضربكم بالسيف حتى ينثني صرب غلام هاشمي عكوي
ولا يزال اليوم أحمي عن أبي تالله لا يحكم فينا ابن الدعي

وي نخستين شهيد بني هاشم در روز عاشورا بود و در زيارت شهداي معروفه نیز آمده است: السلام عليك يا أول قتيل من نسل خير سليل.

علي اکبر(ع) در نبرد روز عاشورا دويست تن از سپاه عمر بن سعد را در دو مرحله به هلاکت رسانيد و سرانجام مرّه بن منقذ عبيدي بر فرق مبارکش ضربتي زد و او را به شدت زخمي نمود. آن گاه ساير دشمنان، جرأت و جسارت پیدا کرده و به آن حضرت هجوم آوردند و وي را آماج تبغ شمشير و نوک نیزه ها نمودند و مظلومانه به شهادتش رسانيدند.

امام حسين(ع) در شهادتش بسيار اندوهناك و متأثر گرديد و در فراقش فراوان گريست و هنگامی که سر خونين اش را در بغل گرفت، فرمود: عَلي الدنيا بعدك العفا.

در مورد سنّ شريف وي به هنگام شهادت، اختلاف است. برخي مي گویند هجده ساله، برخي مي گویند نوزده ساله و عده اي هم مي گویند بيست و پنج ساله بود.

اما از این که وي از امام زين العابدین(ع)، فرزند ديگر امام حسين(ع) بزرگتر يا کوچک تر بود، اتفاقي میان مورخان و سيره نگاران

نیست. ولی روایتی از امام زین العابدین(ع) نقل شد که دلالت دارد بر این که وی از جهت سن کوچکتر از علی اکبر(ع) بود. آن حضرت فرمود: کان لی اخ یقال له علیّ، اکبر منّی قتله الناس ...